

عنوان مقاله:

تشریح و نقد استدلال های الهیاتی حامی طبیعت گرایی روش شناختی

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 14، شماره 54 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

زهرا زرگر - دانشجوی دکترای فلسفه علم و فناوری دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

ابراهیم آزادگان - گروه فلسفه علم، دانشگاه صنعتی شریف، تهران، ایران

لطف الله نبوی - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

ناسازگاری طبیعت گرایی روش شناختی با باورهای دینی همواره دستاویزی برای مخالفت دین داران با این تز روش شناختی بوده است. با این حال برخی فلاسفه معتقدند اتفاقا این باورهای دینی هستند که ما را به سمت طبیعت گرایی روش شناختی هدایت می کنند. ایشان از موضعی دین باورانه به دفاع از طبیعت گرایی روش شناختی برخاسته اند و با انگیزه های الهیاتی، به نفع طبیعت گرایی روش شناختی استدلال کرده اند. در مقاله حاضر دو دسته شاخص از این استدلال ها را تشریح و نقد می کنیم. دسته اول استدلال های است که بر اشکالات مرتبط با مسئله فعل مستقیم الهی متمرکز شده اند و کنار گذاشتن طبیعت گرایی روش شناختی را منتهی به الهیات خدای رخنه پوش می دانند که به لحاظ دینی موضعی قابل قبول نیست. هدف دسته دیگر استدلال ها آن است که نشان دهند محدودیت های روش علمی مانعی برای توصیف هویات فراطبیعی در علم است، زیرا این هویات، متعالی تر از قوانین طبیعی هستند. پس از تشریح استدلال های الهیاتی مدافع طبیعت گرایی روش شناختی، با آشکارکردن نقاط ضعف استدلال ها ناکارآمدی آن ها نشان داده می شود.

کلمات کلیدی:

طبیعت گرایی روش شناختی، خدای رخنه پوش، فعل الهی، روش علم، الهیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871784>

